

Dotčená ustanovení zákona č. 235/2004 Sb. s vyznačením navrhovaných změn

§ 4

Vymezení základních pojmů

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí:

- a) úplatou částka v penězích nebo v platebních prostředcích nahrazujících peníze nebo hodnota poskytnutého nepeněžního plnění **nebo hodnota zápočtu**,
- b) jednotkovou cenou cena za měrnou jednotku množství zboží nebo cena za službu anebo nemovitost,
- c) daní na výstupu daň uplatněná plátcem za zdanitelné plnění podle § 13 až 20 nebo z přijaté úplaty vztahující se k tomuto plnění,
- d) vlastní daňovou povinností daňová povinnost, kdy daň na výstupu převyšuje odpočet daně za zdaňovací období,
- e) nadměrným odpočtem daňová povinnost, kdy odpočet daně převyšuje daň na výstupu za zdaňovací období,
- f) správcem daně příslušný finanční úřad; při dovozu zboží je správcem daně příslušný celní úřad s výjimkou případů, kdy daňová povinnost při dovozu zboží vzniká plátcí podle § 23 odst. 3 až 5,
- g) osobou registrovanou k dani v jiném členském státě osoba, které bylo přiděleno daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty v rámci obchodování mezi členskými státy,
- h) zahraniční osobou osoba, která nemá na území Evropského společenství sídlo ani místo pobytu,
- i) místem pobytu
 1. adresa fyzické osoby vedená v základním registru obyvatel nebo v jiné obdobné evidenci, nemá-li ji,
 2. adresa, kterou fyzická osoba uvedla správci daně, a nemá-li ani tu,
 3. místo, kde se fyzická osoba obvykle zdržuje z důvodu osobních nebo profesních vazeb; má-li tato osoba profesní vazby v jiné zemi, než ve které má své osobní vazby, je místo, kde se obvykle zdržuje, určeno osobními vazbami,
- j) sídlem u osoby povinné k dani adresa místa jejího vedení, kterým se rozumí místo, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí týkající se řízení osoby povinné k dani, popřípadě místo, kde se schází její vedení; nemá-li fyzická osoba místo svého vedení, rozumí se sídlem u této osoby místo jejího pobytu,
- k) provozovnou organizační složka osoby povinné k dani, která může uskutečňovat dodání zboží, převod nemovitosti nebo poskytnutí služby, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje,
- l) dotací k ceně přijaté finanční prostředky poskytované ze státního rozpočtu, z rozpočtů územních samosprávných celků, státních fondů, z grantů přidělených podle zvláštního zákona, z rozpočtu cizího státu, z grantů Evropské unie či podle programů obdobných, pokud je příjemci dotace stanovena povinnost poskytovat plnění se slevou z ceny a výše slevy se váže k jednotkové ceně plnění; za dotaci

k ceně se nepovažuje zejména dotace k výsledku hospodaření a na pořízení dlouhodobého hmotného a dlouhodobého nehmotného majetku,

m) zbožím, které je předmětem spotřební daně, zboží, které je předmětem některé ze spotřebních daní vymezených v zákoně upravujícím spotřební daně²⁴⁾ nebo daně z pevných paliv nebo daně ze zemního plynu a některých dalších plynů vymezených v zákoně upravujícím daň z pevných paliv a daň ze zemního plynu a některých dalších plynů⁷²⁾, s výjimkou plynu dodávaného prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nacházející se na území Evropského společenství anebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené,

n) osobou neusazenou v tuzemsku osoba povinná k dani, která

1. nemá sídlo v tuzemsku,

2. uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku a

3. v tuzemsku nemá provozovnu nebo v tuzemsku má provozovnu, která se tohoto plnění neúčastní,

o) osvobozenou osobou osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v jiném členském státě, která je v tomto státě osobou s obdobným postavením jako v tuzemsku osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem,

p) hotovostním účetnictvím zvláštní režim uplatňující se u plátců splňující podmínky dle § 6 odst. 3 umožňující jim přiznávat daň na výstupu až po obdržení úplaty za podmínek dle § 92h a u všech plátců nárokovat daň vstupu až po uhrazení úplaty dodavatelům v tomto režimu.

§ 6

(1) Plátcem se stane osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, jejíž obrat za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců přesáhne 750 000 Kč, s výjimkou osoby, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně.

(2) Osoba povinná k dani uvedená v odstavci 1 je plátcem od prvního dne druhého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém překročila stanovený obrat, nestane-li se podle tohoto zákona plátcem dříve.

(3) Plátcem v režimu hotovostního účetnictví je plátce, jehož obrat za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců nepřesáhl 10 200 000 Kč, a který oznámil správci daně, že uplatňuje režim hotovostního účetnictví.

§ 21

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při dodání zboží, poskytnutí služby a převodu nemovitosti

(1) Daň na výstupu je plátce povinen přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve, pokud zákon nestanoví jinak. Plátce daň uvádí v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém mu vznikla povinnost přiznat daň.

(2) Při dodání zboží se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

- a) dnem dodání podle § 13 odst. 1 při prodeji podle kupní smlouvy,¹⁵⁾
- b) dnem převzetí v ostatních případech,
- c) dnem příklepu při vydražení zboží ve veřejné dražbě podle zvláštního právního předpisu,¹⁶⁾ nebo
- d) dnem vzniku práva užívat zboží nájemcem při dodání zboží podle § 13 odst. 3 písm. d).

(3) Při převodu nemovitosti se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem předání nemovitosti nabyvateli do užívání nebo dnem doručení listiny, ve které je uvedeno datum právních účinků vkladu do katastru nemovitostí nebo dnem zápisu změny vlastnického práva, a to tím dnem, který nastane dříve. Avšak při převodu nemovitosti podle § 13 odst. 3 písm. d) se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem vzniku práva užívat nemovitost nájemcem.

(4) Při poskytnutí služby se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

- a) dnem jejího poskytnutí nebo dnem vystavení daňového dokladu s výjimkou splátkového nebo platebního kalendáře nebo dokladu na přijatou úplatu, a to tím dnem, který nastane dříve,
- b) dnem uvedeným ve smlouvě, ke kterému dochází k převodu práva nebo k poskytnutí práva k využití; pokud je sjednán způsob stanovení úplaty a k uvedenému dni není známa její výše, zdanitelné plnění se považuje za uskutečněné ke dni přijetí úplaty.

(5) V ostatních případech se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

- a) dnem převzetí a předání díla nebo jeho dílčí části při zdanitelném plnění uskutečněném podle smlouvy o dílo,
- b) dnem odečtu z měřicího zařízení, popřípadě dnem zjištění skutečné spotřeby při dodání tepla, chladu, elektřiny, plynu, vody, odstranění odpadních vod a telekomunikační služby, při přepravě a distribuci plynu nebo při přenosu a distribuci elektřiny,
- c) dnem použití majetku nebo využití služby při použití hmotného majetku nebo poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce,
- d) dnem uvedení do stavu způsobilého k užívání⁷⁴⁾ při plnění vymezeném v § 13 odst. 4 písm. b),
- e) dnem, ke kterému přechází vlastnické právo ke vkladu [§ 13 odst. 4 písm. f), § 14 odst. 3 písm. e)], popřípadě jiná práva k tomuto vkladu, při vložení majetkového vkladu v nepeněžitě podobě, s výjimkou nemovitosti, kdy se postupuje podle odstavce 3,
- f) dnem, ke kterému přechází vlastnické právo, popřípadě jiná práva k vydávanému majetku, při vydání vypořádacího podílu nebo podílu na likvidačním zůstatku, s výjimkou nemovitosti, kdy se postupuje podle odstavce 3,
- g) dnem dodání třetí osobě, a to jak u komitenta, tak u komisionáře, popřípadě dnem dodání třetí osobou, při dodání zboží na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu, nebo
- h) dnem poskytnutí služby třetí osobě, a to jak u komitenta, tak u komisionáře, popřípadě dnem poskytnutí služby třetí osobou, při poskytnutí služby na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu.

(6) Zdanitelné plnění uskutečňované prostřednictvím prodejních automatů, popřípadě jiných obdobných přístrojů uváděných do chodu mincemi, bankovkami, známkami nebo jinými platebními prostředky nahrazujícími peníze, a v případech, kdy se úplata za zdanitelná plnění uskutečňuje platebními prostředky nahrazujícími peníze, se považuje za uskutečněné dnem, kdy plátce vyjme peníze nebo platební prostředky nahrazující peníze z přístroje nebo jiným způsobem zjistí výši obrátu.

(7) U zdanitelného plnění podle § 13 odst. 4 písm. g) vzniká povinnost přiznat daň ke dni jeho uskutečnění. Zdanitelné plnění se považuje za uskutečněné k poslednímu dni účetního období daného plátce nebo k poslednímu dni kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, za podmínek uvedených v § 13 odst. 4 písm. h).

(8) Dílčím plněním se rozumí zdanitelné plnění, které se podle smlouvy uskutečňuje ve sjednaném rozsahu a ve sjednaných lhůtách a nejedná se přitom o celkové plnění, na které je uzavřena smlouva. Dílčí plnění se považuje za uskutečněné dnem uvedeným ve smlouvě. U dílčích plnění uskutečněných podle smlouvy o dílo se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné i dnem podle odstavce 5 písm. a), a dnem uskutečnění zdanitelného plnění je ten den, který nastane dříve.

(9) U opakovaných plnění se považuje zdanitelné plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem zdaňovacího období. Opakovaným plněním se rozumí uskutečnění zdanitelných plnění ve sjednaných lhůtách během zdaňovacího období, přičemž se v rámci smlouvy jedná o plnění zbožím stejného druhu, které je navzájem zastupitelné nebo službou stejné povahy.

(10) Pro stanovení dne uskutečnění plnění u plnění osvobozených od daně platí odstavce 2 až 9 obdobně. U nájmu pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně se považuje plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem každého kalendářního roku.

(11) U zdanitelného plnění v režimu hotovostního účetnictví dle § 92h se za den uskutečnění zdanitelného plnění považuje den přijetí úplaty. Tím není dotčeno ustanovení § 22, § 23, § 24, § 24a a § 25. Ustanovení tohoto odstavce se nepoužije, pokud příjemce není plátce daně.

§ 73

Podmínky pro uplatnění nároku na odpočet daně

(1) Pro uplatnění nároku na odpočet daně je plátce povinen splnit tyto podmínky:

- a) při odpočtu daně, kterou vůči němu uplatnil jiný plátce, mít daňový doklad,
- b) při odpočtu daně, kterou plátce uplatnil při poskytnutí zdanitelného plnění osobou povinnou k dani neusazenou v tuzemsku nebo jiným plátcem, anebo kterou plátce uplatnil při pořízení zboží z jiného členského státu, daň přiznat a mít daňový doklad; nemá-li plátce daňový doklad, lze nárok prokázat jiným způsobem,
- c) při odpočtu daně při dovozu zboží, je-li plátce povinen tuto daň přiznat podle § 23 odst. 3 až 5, daň přiznat a mít daňový doklad,
- d) při odpočtu daně při dovozu zboží, není-li plátce povinen postupovat podle § 23 odst. 3 až 5, vyměřenou daň zaplatit a mít daňový doklad, nebo
- e) při odpočtu daně, kterou plátce uplatnil v případě plnění podle § 13 odst. 4 písm. b), daň přiznat a mít daňový doklad; nemá-li plátce daňový doklad, lze nárok prokázat jiným způsobem.

(2) Plátce je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně nejdříve za zdaňovací období, ve kterém jsou splněny podmínky podle odstavce 1.

(3) Nárok na odpočet daně nelze uplatnit po uplynutí lhůty, která činí 3 roky. Lhůta pro uplatnění nároku na odpočet daně počne běžet prvním dnem měsíce následujícího po zdaňovacím období, ve kterém nárok na odpočet daně vznikl. Po uplynutí této lhůty je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, pokud

a) mu vznikla povinnost tuto daň přiznat, nebo

b) toto zdanitelné plnění použije pro účely plnění podle § 13 odst. 4 písm. b).

(4) Plátce, který má u přijatého zdanitelného plnění nárok na odpočet daně v částečné výši, je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně u tohoto plnění nejpozději za poslední zdaňovací období kalendářního roku, v jehož některém ze zdaňovacích období mohl být nárok uplatněn nejdříve. Lhůta pro uplatnění nároku na odpočet daně podle odstavce 3 tím není dotčena.

(5) Neobsahuje-li doklad pro prokázání nároku na odpočet daně všechny předepsané náležitosti daňového dokladu, lze nárok prokázat jiným způsobem.

(6) Převyšuje-li částka daně uvedená na přijatém daňovém dokladu výši daně, která má být uplatněna podle tohoto zákona, je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen ve výši odpovídající dani, která má být uplatněna podle tohoto zákona. Je-li částka daně uvedená na přijatém daňovém dokladu nižší, než která má být uplatněna podle tohoto zákona, je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen ve výši odpovídající dani uvedené na daňovém dokladu.

(7) U plátců, kteří uskutečňují zdanitelná plnění společně na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy, uplatňuje nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění použitých k činnosti sdružení určený účastník, který vede evidenci pro účely daně z přidané hodnoty za sdružení. Plátci podnikající společně na základě smlouvy o sdružení mohou uplatnit nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění použitých pro činnost sdružení jednotlivě, pokud uskutečňují zdanitelná plnění, ke kterým tato přijatá zdanitelná plnění použijí, a pokud tato uskutečněná zdanitelná plnění uvedou ve svých daňových přiznáních. Je-li uplatňován nárok na odpočet daně jednotlivými účastníky sdružení, musí být těmito účastníky uplatněna daň na výstupu ve vztahu k určenému účastníkovi sdružení, který přiznává daň na výstupu za činnost celého sdružení.

(8) Pokud je plátce v režimu hotovostního účetnictví dle § 92h nebo plnění přijal od plátce v režimu hotovostního účetnictví dle § 92h může nárokovat odpočet až po poskytnutí úplaty.

§ 92g

Žádost o závazné posouzení zatřídění zboží pro použití režimu přenesení daňové povinnosti

(1) Generální finanční ředitelství vydá na žádost osoby povinné k dani rozhodnutí o závazném posouzení zatřídění zboží pro použití režimu přenesení daňové povinnosti.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení osoba povinná k dani uvede

a) popis zboží, jehož se žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení týká; v žádosti lze uvést pouze jeden druh zboží,

b) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.

§ 92h

Podmínky hotovostního účetnictví

(1) Při použití režimu hotovostního účetnictví musí být na daňovém dokladu uvedena poznámka "hotovostní účetnictví dle § 92h".

(2) Plátce v režimu hotovostního účetnictví

a) přiznává daň na výstupu až po obdržení úplaty za zdanitelné plnění ke dni obdržení úplaty. Byla-li úplata částečná, přiznává daň z přijaté části,

b) má nárok na odpočet daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění až po poskytnutí úplaty za přijaté zdanitelné plnění. Byla-li úplata částečná, přiznává daň z přijaté části.

(3) Odstavec 2 se nepoužije v případech stanovených v § 22, § 23, § 24, § 24a a § 25.

(4) Postoupí-li plátce pohledávku, která vznikla v režimu hotovostního účetnictví, přizná daň na výstupu ke dni postoupení pohledávky. Předchozí věta neplatí, jedná-li se o opětovné postoupení pohledávky.

(5) Při zrušení registrace plátce, který má dosud pohledávky, které mu vznikly v režimu hotovostního účetnictví, zvýší daň na výstupu o částku ve výši dosud nezaplacené daně ze všech pohledávek, které mu vznikly v režimu hotovostního účetnictví a dosud u nich daň na výstupu nebyla přiznána.

(6) Pokud plátce přestane splňovat podmínky dle § 6 odst. 3, nepoužijí se pro něj ustanovení o režimu hotovostního účetnictví od prvního dne druhého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém přestal splňovat podmínku výše obratu dle § 6 odst. 3. Ustanovení o režimu hotovostního účetnictví se pro plátce nepoužijí rovněž ode dne, který jako den ukončení režimu hotovostního účetnictví správci daně oznámí. Pro již vystavené daňové doklady platí ustanovení o režimu hotovostního účetnictví.

(7) Pokud plátce splňuje podmínky dle § 6 odst. 3, použijí se pro něj ustanovení o režimu hotovostního účetnictví od dne, kdy oznámil správci daně, že uplatňuje režim hotovostního účetnictví. Pro již vystavené nebo přijaté daňové doklady se použijí ustanovení tohoto zákona, které by se pro ni použili, kdyby nedošlo ke změně režimu.

(8) U zjednodušených daňových dokladů pro účely tohoto zákona se má za to, že k úplatě došlo okamžitě.

(9) Pokud po 12 měsících po zdaňovacím období, ve kterém byly daňové doklady vystaveny, pro účely přiznání daně na výstupu dle tohoto zákona se má za to, že k úplatě došlo ve dvanáctém měsíci od vystavení daňového dokladu.

(10) Nejpozději desátý pracovní den poté, kdy se na plátce již neužijí ustanovení o režimu hotovostního účetnictví, je plátce povinen oznámit tuto skutečnost správci daně.

§ 100a

Zvláštní ustanovení o evidenci pro účely daně z přidané hodnoty

(1) Plátce nebo identifikovaná osoba, kteří pořizují zboží z jiného členského státu, jsou povinni vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty hodnotu pořízeného zboží v členění na pořízení zboží z jednotlivých členských států.

(2) Věřitel je povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty přehled oprav pro daňové účely podle § 44 tyto údaje:

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení dlužníka,
- b) daňové identifikační číslo dlužníka,
- c) evidenční číslo původně vystaveného daňového dokladu,
- d) evidenční číslo daňového dokladu vystaveného podle § 46 odst. 1 a
- e) výši opravy daně na výstupu.

(3) Osoba, která uskutečňuje zasílání zboží z tuzemska do jiného členského státu, je povinna vést evidenci o hodnotě zaslaného zboží, popřípadě o volbě podle § 8 odst. 3, v členění podle jednotlivých členských států.

(4) Každý plátce vede evidenci daňových dokladů v režimu hotovostního účetnictví, které přijal nebo vystavil a které nebyly vystaveny jako zjednodušený daňový doklad. V této evidenci eviduje

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení výstavce,**
- b) daňové identifikační číslo výstavce,**
- c) obchodní firmu nebo jméno a příjmení příjemce,**
- d) daňové identifikační číslo příjemce,**
- e) evidenční číslo vystaveného dokladu,**
- f) cenu,**
- g) výši přijaté nebo poskytnuté úhrady.**

§ 101

Daňové přiznání a splatnost daně

(1) Plátce je povinen podat daňové přiznání, a to i v případě, že mu nevznikla daňová povinnost. Vlastní daňová povinnost je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání, s výjimkou daně vyměřované v souvislosti s dovozem zboží podle § 20,^{66a)} u kterého je splatnost daně stanovena celními předpisy.

(2) Lhůta pro podání daňového přiznání za zdaňovací období končící dnem, který předchází dni nabytí účinnosti rozhodnutí o úpadku, je 30 dnů od skončení zdaňovacího období. To platí i pro skupinu v případě, že soud rozhodl o úpadku jejího člena. Za zdaňovací období v době probíhajícího insolvenčního řízení, včetně zdaňovacího období končícího dnem, kdy došlo k ukončení insolvenčního řízení, je lhůta pro podání daňového přiznání 25 dnů od skončení zdaňovacího období.

(3) Plátce, který jako oprávněná osoba pokračuje v uskutečňování ekonomických činností po zemřelém plátci, je povinen podat za zemřelého daňové přiznání ke dni úmrtí do 25 dnů po skončení

zdaňovacího období, ve kterém došlo k úmrtí plátce. Při ukončení dědického řízení, kdy je majetek vydáván dědici, je oprávněná osoba, která pokračovala v uskutečňování ekonomických činností po zemřelém plátcí, povinna podat poslední daňové přiznání ke dni ukončení dědického řízení. Vlastní daňová povinnost je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

(4) Zanikne-li společnost nebo družstvo zrušením bez likvidace, je daňové přiznání za část zdaňovacího období ke dni zániku plátce povinen podat právní nástupce plátce, a to s uvedením, že je podává za zaniklého plátce.

(5) Plátce, který jako určený účastník sdružení¹⁰⁾ vede evidenci pro účely daně z přidané hodnoty za sdružení, je povinen uvést ve svém daňovém přiznání zdanitelná plnění a daňovou povinnost ze své činnosti a zdanitelná plnění a daňovou povinnost z činnosti celého sdružení. Ostatní účastníci sdružení v daňovém přiznání uvádějí pouze zdanitelná plnění a daňovou povinnost ze své vlastní činnosti.

(6) Identifikovaná osoba je povinna do 25 dnů po skončení zdaňovacího období, ve kterém jí vznikla daňová povinnost, podat daňové přiznání. Daňová povinnost je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

(7) Plátce, který nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu je povinen do 25 dnů po skončení zdaňovacího období, ve kterém mu vznikla daňová povinnost nebo povinnost přiznat plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, podat daňové přiznání. Vlastní daňová povinnost je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

(8) Osoba, která není plátcem a již vznikla povinnost přiznat daň, kterou uvedla na jí vystaveném dokladu, je povinna podat daňové přiznání do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém doklad vystavila. Daňová povinnost je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

(9) Plátce přikládá k daňovému přiznání přehled vystavených a přijatých daňových dokladů vydaných v režimu hotovostního účetnictví, za něž nebyla do konce zdaňovacího období přijata nebo poskytnuta úplná úplata. Tento přehled obsahuje údaje dle § 100a odst. 4.

§ 101a

Povinná elektronická forma podání

(1) Plátce je povinen podat elektronicky na elektronickou adresu podatelny zveřejněnou správcem daně

a) daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání,

b) hlášení,

c) přílohy k daňovému přiznání, dodatečnému daňovému přiznání nebo hlášení.

(2) Přihláška k registraci a oznámení o změně registračních údajů se podává pouze elektronicky na elektronickou adresu podatelny zveřejněnou správcem daně; to neplatí pro identifikované osoby.

~~(3) Fyzická osoba není povinna postupovat podle odstavce 1 nebo 2, pokud~~

~~a) její obrat za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců nepřesáhne 6 000 000 Kč; pokud fyzická osoba tento obrat překročí, vzniká jí povinnost činit podání podle odstavce 1 za zdaňovací období následující po zdaňovacím období, v němž došlo k překročení obratu, a trvá nejméně po dobu 6 kalendářních měsíců, a~~

~~b) nemá zákonem stanovenou povinnost činit podání elektronicky.~~